

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสำคัญและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยต่ำ ต่อวิธีสอนตามกระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้ ซึ่งผู้วิจัยขอสรุปผลตามลำดับดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสำคัญและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยต่ำ ต่อวิธีสอนตามกระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยต่ำ ที่ได้รับการสอนตามกระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้ร้อยละ 80 มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสำคัญสูงขึ้นถึงเกณฑ์การรอบรู้

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบ One-shot case study ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนน่านนคร ปีการศึกษา 2539 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 อยู่ในระดับ 0-1 จำนวน 30 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการสอนการอ่านจับใจความสำคัญที่สร้างขึ้นตามหลักกระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้ ของฮอททคิส จำนวน 12 แผน

2.2 แบบฝึกและแบบทดสอบย่อย

2.3 เอกสารฝึกหัด

2.4 แบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้

2.5 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญ

2.6 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนตามกระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยดำเนินการสอนโดยใช้แผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามหลักการเรียนเพื่อรอบรู้ของ สอทชคิส จำนวน 12 แผน

3.2 หลังจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเรียนครบ 12 แผนแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3.3 นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสำคัญไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การรอบรู้ ซึ่งผู้วิจัยตั้งไว้ ร้อยละ 75 โดยการทดสอบค่าที (t-test)

3.4 นำจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การรอบรู้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ร้อยละ 80 โดยการทดสอบไคสแควร์ (χ^2 - test)

3.5 ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนตามกระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้

3.6 เก็บรวบรวมข้อมูลไปวิเคราะห์ โดยใช้วิธีทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 คำนวณหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิค 27%

4.2 คำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้สูตร KR-20

4.3 คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความแปรปรวน

4.4 คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแบบสอบถาม

4.5 นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การรอบรู้ (ร้อยละ 75) โดยการทดสอบที (t-test)

4.6 นำจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การรอบรู้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ร้อยละ 80) โดยการทดสอบไคสแควร์ (χ^2 - test)

4.7 นำคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การรอบรู้ ร้อยละ 75

4.8 นำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนตามกระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้ที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนทำ มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.9 นำเสนอข้อมูลในรูปของตารางและบรรยายเป็นความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1. การทำแบบทดสอบทักษะการอ่านจับใจความสำคัญประจำหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 4 หน่วย โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์การรอบรู้ ร้อยละ 75

1.1 การทำแบบทดสอบทักษะการอ่านจับใจความสำคัญประจำหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 4 หน่วย โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์การรอบรู้ ร้อยละ 75 ปรากฏผลดังนี้

นักเรียนทำแบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ความรู้พื้นฐานในการอ่านจับใจความสำคัญ ได้คะแนนเฉลี่ย 15.63 คิดเป็น ร้อยละ 78.17

นักเรียนทำแบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญของบทความ ได้คะแนนเฉลี่ย 15.27 คิดเป็น ร้อยละ 76.33

นักเรียนทำแบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญของบทละคร ได้คะแนนเฉลี่ย 15.63 คิดเป็น ร้อยละ 78.17

นักเรียนทำแบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญของบทร้อยกรอง ได้คะแนนเฉลี่ย 16.10 คิดเป็น ร้อยละ 80.05

จากการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ พบว่านักเรียนทำแบบทดสอบทักษะการอ่านจับใจความสำคัญประจำหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 4 หน่วย ได้คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 78.29 และมีนักเรียนทำแบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ไม่ผ่านเกณฑ์การรอบรู้ ร้อยละ 75 จำนวน 4 คน ประจำหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ไม่ผ่านเกณฑ์การรอบรู้ ร้อยละ 75 จำนวน 3 คน ประจำหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ไม่ผ่านเกณฑ์การรอบรู้ ร้อยละ 75 จำนวน 1 คน ประจำหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ไม่ผ่านเกณฑ์การรอบรู้ ร้อยละ 75 จำนวน 3 คน รวมทั้ง 4 หน่วยการเรียนรู้มีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์การรอบรู้ จำนวน 2 คน ทั้งนี้ นักเรียนที่ทำแบบทดสอบไม่ผ่านเกณฑ์การรอบรู้จะได้รับการซ่อมเสริมด้วยแผนการสอนซ่อมเสริมประจำหน่วยการเรียนรู้แล้วทำการทดสอบด้วยแบบทดสอบคู่ขนานกับแบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้ จนสามารถทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์การรอบรู้ ในขณะที่นักเรียนที่ได้คะแนนถึงเกณฑ์การรอบรู้ จะได้รับการสอนเสริมด้วยเอกสารฝึกหัด

และจากการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบทักษะการอ่านจับใจความสำคัญประจำหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 4 หน่วย จะเห็นได้ว่านักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยใน

แต่ละหน่วยการเรียนรู้แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากความยากง่ายของเนื้อหาในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยในหน่วยการเรียนรู้ที่ 2, 3, และ 4 จะพบว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนจะเพิ่มขึ้นตามลำดับนั้น อาจเป็นเพราะนักเรียนได้รับการฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญมาแล้วจึงเกิดความเข้าใจทำให้สามารถทำแบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้ได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์การรอบรู้ ร้อยละ 75

1.2. จากการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบทักษะการอ่านจับใจความสำคัญประจำหน่วยการเรียนรู้ กับเกณฑ์การรอบรู้ ร้อยละ 75 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้รวมทั้ง 4 หน่วย สูงกว่าเกณฑ์การรอบรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 2. การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยต่ำ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์การรอบรู้ ร้อยละ 75

2.1 จากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยต่ำ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์การรอบรู้ ร้อยละ 75 ปรากฏว่ามีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การรอบรู้ 27 คน คิดเป็น ร้อยละ 90 จากการทดสอบไคสแควร์ พบว่า จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การรอบรู้ มีอยู่จำนวน ร้อยละ 80 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้

2.2 จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยต่ำ กับเกณฑ์การรอบรู้ ร้อยละ 75 โดยการทดสอบค่าที พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยต่ำ สูงกว่าเกณฑ์การรอบรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตอนที่ 8. การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนตามกระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้ ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยต่ำ

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยต่ำมีความพึงพอใจต่อการเรียนตามกระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคะแนน 4.49 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.45

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบทักษะการอ่านจับใจความสำคัญประจำหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 4 หน่วย พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์การรอบรู้ ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้น อาจเป็นผลมาจากการจัดการเรียนการสอนตามขั้นตอนการจัดโปรแกรมการเรียนเพื่อรอบรู้ของสหชคิส ซึ่งเน้นปัจจัยสำคัญ 3 ประการ คือ ประการแรกการสอนให้เกิดความคิดรวบยอด ทำให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดในเนื้อหาที่เรียน และมีความรู้ความเข้าใจบทเรียนโดยตลอด ซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการเรียนในบทเรียนต่อไป ประการที่สองการสอนเพื่อฝึกความแม่นยำ และประการสุดท้ายการปรับพฤติกรรม ปัจจัยทั้งสองประการหลังนี้ ช่วยให้สามารถปรับพฤติกรรมของนักเรียนที่เรียนอ่อนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเมื่อผู้เรียนได้ทำแบบฝึกที่สั้นและง่าย ก็จะเกิดความพึงพอใจ และเกิดกำลังใจ อีกทั้งมีความสนใจที่จะเรียนในบทเรียนต่อไป นอกจากนี้กระบวนการวัดผลประเมินผลเป็นแบบสอนแล้วทดสอบ และทราบผลทันที ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเอง

จากสาเหตุดังกล่าวนี้ จึงทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนและสามารถทำแบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้ได้คะแนนถึงเกณฑ์การรอบรู้ (ร้อยละ 75) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชา รักงาม (2534) ที่พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ เมื่อได้รับการสอนด้วยกระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้แล้ว นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้ได้สูงกว่าเกณฑ์การรอบรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยต่ำกับเกณฑ์การรอบรู้ (ร้อยละ 75) พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยต่ำ ภายหลังจากได้รับการสอนตามกระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้แล้ว มีนักเรียนร้อยละ 90 มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสำคัญสูงขึ้นถึง

เกณฑ์การรอบรู้ (ร้อยละ 75) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยต่ำ ที่ได้รับการสอนด้วยกระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้ (ร้อยละ 80) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นถึงเกณฑ์การรอบรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บรรเจอดพร รัตนพันธุ์ (2533) ที่ได้ทำการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้มีผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการจำวิชาภาษาไทย แตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้คู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ วิภา รังงาม (2534) ที่ได้ทำการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำที่เรียนด้วยกระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้สูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จะเห็นได้ว่า ความสามารถของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยต่ำภายหลังจากการได้รับการสอนด้วยกระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้สูงขึ้นถึงเกณฑ์การรอบรู้ได้นั้น เป็นผลมาจากปัจจัย 2 ประการได้แก่

ประการที่หนึ่ง การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้ เป็นกระบวนการสอนที่เน้นให้นักเรียนมีความรู้อย่างชัดเจนและเน้นให้เกิดความคิดรวบยอด ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งในการอ่านจับใจความสำคัญ เพราะหากนักเรียนเกิดความคิดรวบยอดในเรื่องใดๆแล้วย่อมจะทำให้เรียนรู้เรื่องนั้นๆได้ด้วยความเข้าใจ

ประการที่สอง การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้ ได้เน้นการการสอนเพื่อแก้ไขและส่งเสริมความชำนาญในการแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วด้วยการใช้แบบฝึกซึ่งมีลักษณะพิเศษคือ มีการกำหนดเวลาในการทำแบบฝึก กำหนดความยากง่ายของแบบฝึก และกำหนดจำนวนข้อ นอกจากนี้ยังมีการบันทึกผลความก้าวหน้าในการทำแบบฝึกด้วย ซึ่งทำให้นักเรียนได้เห็นพัฒนาการของตนเอง ทำให้เกิดความภาคภูมิใจและเกิดความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเองต่อไป อีกทั้งยังเป็นการปรับพฤติกรรมของผู้เรียนอีกด้วย

3. จากการวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนตามกระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยต่ำ พบว่า

ตอนที่ 1 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยต่ำมีความพึงพอใจต่อการเรียนตามกระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคะแนน 4.49 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.45

ตอนที่ 2 จากแบบสอบถามปลายเปิด สรุปได้ว่า นักเรียนมีความเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนตามกระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญและทำให้เกิดความเข้าใจในบทเรียนดีขึ้น ทั้งนี้เพราะได้ทำแบบฝึกและแบบทดสอบอย่าง

สม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิภา รังงาม (2534) ที่พบว่า กระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้เป็นกระบวนการสอนที่เน้นให้นักเรียนมีความรู้อย่างชัดเจนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ถ้าหากมีข้อบกพร่องในหน่วยการเรียนรู้จะได้รับการแก้ไขและสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีการต่างๆ ในระหว่างการเรียนการสอนทันทีจนนักเรียนมีความรู้ความสามารถที่สมบูรณ์ชัดเจน จึงทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจและสนใจในการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้ของสหุทธิคณนั้ ได้เน้นให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติมากจนเกิดความเข้าใจแล้วสรุปเป็นความคิดรวบยอดที่ถูกต้อง ดังนั้นในการเรียนการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้กระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้จึงมีกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้ใช้ทักษะการอ่านมากที่สุด และจากการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ชอบอ่านเรื่องที่ทันสมัย เช่นเรื่องที่กำลังอยู่ในความสนใจของสังคม นอกจากนี้ยังชอบอ่านบทร้อยกรองสมัยใหม่ ดังนั้นในการสร้างหรือเลือกเนื้อหาที่จะนำมาสอนจึงควรศึกษาธรรมชาติและความสนใจของเด็กในวัยที่จะสอนด้วย

1.2 ในการตรวจแบบฝึกและแบบทดสอบ ควรให้การเสริมแรงบวกแก่นักเรียนที่ตอบถูกและควรให้กำลังใจในทางบวกแก่นักเรียนที่ตอบผิด จะทำให้นักเรียนมีกำลังใจที่จะแก้ไขไม่เกิดความรู้สึกในทางลบต่อการเรียน

1.3 ในการบันทึกผลการเรียนควรเน้นให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการบันทึกข้อมูลที่แท้จริง และเป็นการฝึกให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำเอาวิธีสอนตามกระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้ไปใช้ในการสอนซ่อมเสริมในรายวิชาอื่นๆ

2.2 ควรนำเอาวิธีสอนตามกระบวนการเรียนเพื่อรอบรู้ไปใช้ในการสอนเรื่องการย่อความ ในรายวิชาภาษาไทยในระดับชั้นต่างๆ